(המשך מעמוד 3)

למעשה, הפך האיש הפעלתן הזה למיטרד אקולוגי. הנודד בכל קצווי־תבל. השבוע פורסם כי עיריית מונטריאול עצרה מאות הומו־סכסואלים ולסביות, על־פי דרישת הכנסיה, שתבעה „לנקות" את העיר לפני ביקורו של האפיפיור. עוטה הגלימה העליז אינו מוכן שבמקום שבו הוא מבלה ייהנו ה„עליזים" מחופש.

מי אמר שהחומייניזם משתולל רק באיראן ובישראל?

דפנה ברזילי, יפו

● ● ●

לשם שינוי: הצדק עם בורג

שעון־הקיץ בילבל את הקורא. המתלונן על הפרת סידרי בראשית.

אומנם חלפו שבועות אחדים מאז שהופעל שעון־הקיץ, אך אני עדיין לא הסכנתי עם סידור זה. עכשיו נדמה לי כי הד"ר יוסף בורג צדק בהתנגדו לכך.

בהפעלת שעון־קיץ יש משום התערבות והפרת סידרי הטבע. אומנם חלוקת השעות היא עניין שרירותי, כביכול. הנקבע בידי האדם, אך לא בכדי נקבעו שעות היממה כפי שנקבעו. הפעולות היומיות המותאמות לשעון מותאמות גם לשעון הביולוגי. שעון־קיץ משליט בילבול בחיי היום־יום וכך יוצא שכרנו בהפסדנו.

משה נרקיס, חולון

● ● ●

מכות במישפחה

הרב מנחם פורוש מחפה על בריונים.

פורוש

אחת מן .השתיים: או שהרב פורוש ימסור למישטרה את שמות תוקפיו — בריונים אכ־זריים וחסרי־לב, שהעזו לתקוף אדם קשיש והר־כו אותו כמעט למוות — או ש־יפסיק לבלבל לנו את המוח עם זעזוע המוח שלו.

אם הוא מתייחס לתקיפה כמו אל סיכסוך מישפחתי. מסרב להת־לונן ומחפה על החו־ליגאנים. אין לו כל סיבה לצפות לרחמי הציבור.

יפה רוזין, ירושלים

● ● ●

הפוליטיקה מתחילה בגן־הילדים

עצות בטרם בחירות.

לדעתי, אין היום סיכוי לרשימת־השלום. כדי שיהיה לרשימה כזו ציבור מצביעים נאמן, צריך היה לחנך את הנוער והילדים.

הדבר הכי חשוב הוא להתחיל. סוף־סוף. להוציא חוברת אנטי־דתית לנוער, שבה יוסבר כי המילחמה בין החילוניים והדתיים אינה דווקא על השבת או על התפריט הכשר. אלא על ה א מ ת:

על כך שהשמש לא עמדה דום. על כך שהרבנים עוסקים בניבזוויות.

סנחם כהן, בנימינה

● ● ●

תקנון רכילות

ותעמודנה מנגד ארבע מרכלניות המחנה – והמה נראו כמסתופפות סביב סצינה טרגית של סקנדל.

שירות שידור הרכילות הוא שירות־חובה קיבוצי ובסיסי.

רשת הרכילות תקיים את השירות הקיבוצי לשם מילוי תפקידים אלה:

א) לרכל על מיבנה גופם ואישיותם של כל מישפחה נקלטת בהת־יישבות האובדת.

פנשושה

ב) לטפח בילדי הגן את הרצון לרכילות עסיסית.

ג) לחזק קשר הרכי־לות עם המורשת הכללי־קיבוצית וערכיה, ולהע־מיק ידיעתה.

ד) לרכל על תכולת תיקיהם העמוסים של האורחים בבואם וב־צאתם.

ה) לעשות רשימה שמית של האורחים הבאים לגבוט אצלנו משבועיים ומעלה.

ו) לקדם מטרות חינוך הרכילות הממלכתי. כמתואר בחוק החינוך הממלכתי תש"מ.

ז) לקדם את הרכילות כיצירה העברית הראשונה בתק"מ.

ח) לקיים רכילות בשפה הערבית לצרכי פועלי־הבנין הערבים, הבונים את הקיבוץ — לקידום ההבנה והשלום עם המדינות השכנות, בהתאם למגמות היסוד של המדינה.

גיל („פנשושה") **ואילה**,
קיבוץ נתיב־הל"ה

● ● ●

הכביש מקליפורניה

מארצות־הברית הרחוקה הגיע ה־קריאה הפטריוטית הבאה. המופנית לאורי אבנרי:

מה קרה עם ההספר שלך על שרון? משום מה. שום דבר לא התקיים. מסתבר שהעם ניצב אחריו, ולא אחריך. מרדכי ציפורי הולך ונעלם. ואתה בוודאי תלך בעיקבותיו. במשך הזמן.

אתה לא כל־כך טיפש כמו שאתה נראה, לכן לא ברור כיצד אתה מרשה לעצמך „לרדת לכביש" במאמריך נגד המדינה ונגד שרון. מעניין מדוע בשיחות שבהן מוזכר שמו של העולם הזה מניפים כולם את ידם בביטול? נסה לחפש מדוע זה כך. אתה כבר לא צעיר, ולא נותר לך הרבה זמן לבזבז...

לא בידידות

רני לוין, קליפורניה

● ● ●

מי הירדן האדומים

עם פירסום מסקנות החקירה בעניין רצח השבויים בפרשת האוטובוס ברפיח (דוח זורע, העולם הזה 30.5.84) פרץ בציבור הוויכוח, בפעם המי יודע כמה, בעניין „טוהר הנשק".

אין זו הפעם הראשונה שקורה דבר שכזה. בכפר חולה, ב־1948, היכנסו 35 תושבים לבית נטוש, שפוצץ עליהם, בפקודתו של מפקד אחד, שנדון לכמה חודשי מאסר. זכורים גם הטבח בדיר־יאסין, הרצח בכפר־קאסם, פרשות פינטו, שדה ועוד. עדיין זכור לכולם כיצד מתו אלפי חיילים מצריים בצמא בסיני, ב־56 וב־67.

אחרי כיבוש עזה, ב־1967, שרתתי במימשל הצבאי בעזה. יום אחד הגיעה למיפקדה משאית ובה שני שבויים מצריים. החיילים שאלו את הקצין מה לעשות בהם. מישהו מהנוכחים שאל: „מדוע לא הרגתם אותם?" הקצין השיב: „מאחר שלא הרגתם אותם, קחו אותם עכשיו למיכלאת־השבויים." החיילים ראו שעון על ידו של השבוי, ולקחו אותן לעצמם.

ב־1967 גם בוצעו הוצאות־להורג המוניות של פליטים פלסטיניים, שחזרו לביתם מעבר לירדן. על פי דיווחי עדי־ראיה, האדימו מי־הירדן מדמם של הנרצחים.

שבתאי לוי, רמת־גן

כב' סגן היושב־ראש

חבל שלא הייתי בכנסת כאשר השמיע סגן היו"ר, מאיר כהן־אבידוב, תיפארת תנועת־החרות, את מטר גידופיו, בטענה שכל קללה כשרה כשהיא מופיעה בתנ"ך.

הייתי משיב לו בו במקום בנאום תנ"כי.

למשל:

אדוני סגן־תיושב־ראש.

ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה.

ארור טנאך ומישארתך.

ארור אתה בבואך וארור אתה בצאתך.

ישלח ה' בך את המארה, את המהומה ואת המיגערת בכל מישלח ידך אשר תעשה עד הישמדך

כהן־אבידוב

ועד אבדך מהר מפני רוע מעלליך אשר עזבתני.

ידבק ה' בך את הדבר עד כלותו אותך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרישתה.

יכה ה' בשחפת, ובקדחת, ובדלקת, ובחרחור, ובחרב, ובשידפון, וביקרון, ורדפוך עד אבדך.

והיו שמיך אשר על ראשך נחושת, והארץ אשר תחתיך ברזל.

יתן ה' את מטר ארצך אבק, ועפר מן השמיים יירד עליך עד הישמדך.

יתנך ה' ניגף לפני אויביך, בדרך אחד תצא אליו ובשיבעה דרכים תנוס לפניו, והיית לזעווה לכל ממלכות הארץ.

והיתה ניבלתך למאכל לכל עוף השמיים ולבהמת הארץ ואין מחריד.

יככה ה' בשחין מצריים, ובעפולים, ובגרב, ובחרס אשר לא תוכל להירפא.

יככה ה' בשיגעון, בעיוורון ובתימהון לבב.

והיית ממשש בצהריים, כאשר ימשש העיוור באפלה, לא תצליח את דרכיך, והיית אך עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע.

אשה תארש, ואיש אחר ישגלנה, בית תבנה, ולא תשב בו, כרם תיטע ולא תחללנו.

והיית משוגע ממראה עיניך אשר תראה.

בנימין גונדר, תל־אביב

שם זמני: ליכודיאל

עם חדש נולד. במזל לא כל־כך טוב.

תועמלני הבחירות של הליכוד שמו השבוע קץ לקיומו של עם ישראל. המחנה הלאומי זה רק הם. העם זה רק האספסוף של שרון, המדינה היא רק של חסידי הכוח והאלימות.

עסקני הליכוד טרם המציאו שם לעם החדש, שנולד השבוע במזל לא כל־כך טוב, אבל צבי כסה, איש שלום עכשיו, כבר הציע: ליכודיאל.

השם הזמני הזה יכול לשמש עד אותו יום (והוא לא ירחק) שבו יחול קרע בהנהגת הליכוד. באותו יום יקבל הרך הנולד את שמו הקבוע. על שם סנדקו: אריאל.

רבקה אהרון, רמת־גן

● ● ●

מיליון דיקטטורים

הקורא הלינגר פונה למועצה לצרכנות:

חושבני שהגיע הזמן שתפתחו מחלקה להגנת האזרח מפני הפקידות הישראלית.

במדינה שבה כשליש האוכלוסיה הם פקידי ממשלה, סוכנות, מוע־צות מקומיות וחברות ממשלתיות והסתדרו־יות, הגיע הזמן שלאזרח תהיה גם הגנה מפני הפקידות.

הלינגר

אני סבור שקשה לחיות במדינה שבה יש דיקטטור גדול אחד, אך קשה הרבה יותר לחיות במדינה של מיליון דיק־טטורים קטנים. אני סבור שכל אזרח פוגש מדי פעם בדיקטטורים כאלה בחיי היום־יום שלו.

רלף הלינגר, תל־אביב

● ● ●

מילים שמנסות לרצוח

„מחבלים" היא מילה המתירה רצח, בדיוק כמו „חיות דו־רגליות".

קראתי ב־על המישמר" כתבה בעניין הלינץ' שבוצע בחוטפי האוטובוס. הזדהתי עם תוכנה. שניתח את התבהמותם של חיילים ישראליים. תוך שבירת כל ערכי־היסוד שעליהם היתה בנויה חברתנו.

אך תוך כדי קריאה מצאתי בכתבה שוב ושוב את המושג „מחבלים". זהו כינוי גנאי כוללני של השילטון, הרוצה לדכא ולחסל את הישות המתעוררת של העם הפלסטיני. השואף לעצ־מאות לאומית במיסגרת מדינה משלו: כינוי זה כמוהו כמו ה„מושג" „חיות דו־רגליות". פרי המצאתו של ראש־הממשלה לשעבר.

מדוע מפריע ל־על המישמר" להשתמש במושג הנכון: פלסטינים? השימוש במלה „מחבלים" אינו עולה בקנה אחד עם ביקורת על הפשע שבוצע. מושג מטעה ומעוות זה הוא עצמו אחד מאבות מעשה הלינץ'.

ערן רוזנברג, רמלה

● ● ●

כל הכבוד לתדיו

מיבצע ארכיאולוגי מרשים מאפשר לישראלים ולתיירים להלך על אבני ההיסטוריה, אגב קניה בחנויות מהודרות.

בשקט־בשקט חשפו ושיחזרו בירושלים המיזרחית אתר ארכיאולוגי מרשים ביופיו. זהו הקרדו — קטע רחוב מתקופת הרומאים. בחלק מן הרחוב העתיק שולבו חנויות חדשות. המיועדות בעיקר לתיירים, ומתוכננים גם מיסעדה ובית־קפה.

האתר, הנמצא בסמוך לשכונת־מגורים יפה־פיה, המאוכלסת בעיקר דתיים, עשוי להיות אטרקטיבי ביותר לתיירים, ואם יתפתח כמתוכנן תהיה זו פנינה תיירותית שאינה נופלת ממתחרותיה האירופיות.

כל הכבוד לתדי קולק, שבחסותו נעשה מיבצע זה, שהוא בעל ערך תרבותי ותיירותי כאחד.

מנינה איילון, תל־אביב

לידיעת הקוראים

מיבתבי קוראים מתפרסמים בקיצורים המתחייבים מתוכנם ומשיקולי מקום. עדיפות תינתן למיכתבים קצרים. מודגשים במבוגת־כתיבה. שצורפה אליהם תמונת הכותב. מיכתבים בעילום־שם לא יפורסמו. אין המערכת מחזירה את המיכתבים שנתקבלו בה.

גם זה מוח יהודי?